

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 341

din 1 iulie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, precum și ale art. 14 alin. (1) și (5) și art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și ale art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliora	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Doina-Livia Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana-Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne în numele membrilor de sindicat prin Ramona Elena Manolescu, în Dosarul nr. 36.573/3/2019 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.269D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 3.575D/2024, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, ale art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017, precum și ale art. 14 alin. (1) și (5) și art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne în numele membrului de sindicat Florentin-Daniel Blejan.

4. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 3.575D/2024 la Dosarul nr. 3.269D/2021. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 3.575D/2024 la Dosarul nr. 3.269D/2021, care a fost primul înregistrat.

5. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

6. Prin Decizia nr. 916/R-CONT din 5 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 36.573/3/2019, **Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (2) și (3) din**

Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

7. Prin Decizia civilă nr. 1699 din 3 octombrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.424/116/2020*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, ale art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017, precum și ale art. 14 alin. (1) și (5) și art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.**

8. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne în numele membrilor de sindicat Ramona Elena Manolescu, respectiv Florentin-Daniel Blejan, în litigii având ca obiect soluționarea unor cereri de acordare a unor drepturi salariale.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 se arată că acestea sunt discriminatorii, întrucât nu cuprind în enumerare și funcționarii cu statut special din Ministerul Afacerilor Interne. Tehnica aplicării etapizate a unei legi care nu s-a aplicat decât parțial și care a limitat unele drepturi salariale, precum și tehnica reglementării diferențiate a unor componente salariale sunt contrare echității, egalității de tratament și al caracterului unitar al unei legi de salarizare unice în sistemul bugetar. Prin urmare, nu poate fi acceptată o situație defavorabilă pentru unele categorii de personal din sistemul bugetar, în sensul că unora li se aplică salariul de funcție și sporurile, iar altora nu, în condițiile în care persoanele cărora nu li se aplică au și coeficienții mai mici.

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1) și (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 se critică sintagma „de până la” din cuprinsul alin. (1) al acestora întrucât nu diferențiază între polițiștii care îndeplinesc condițiile prevăzute în respectivele dispoziții. Din cauza acestei omisiuni a legiuitorului, se creează premisele discriminării între funcționari publici aflați în situații identice pentru că ordonatorul principal de credite va putea stabili aceste diferențieri. În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor alin. (5) se arată, în prealabil, că nașterea, executarea și încetarea raportului de serviciu al polițistului aparțin statutului acestei profesii, care, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, trebuie să fie reglementat prin lege organică. În acest sens, se arată că art. 28 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, anterior modificării aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2018, prevedea că drepturile salariale ale polițistului, inclusiv sporurile, se stabilesc prin lege. Prin ordinul ministrului de interne, act normativ cu putere inferioară legii organice,

ordonatorul de credite nu se va rezuma la aplicarea Legii-cadru nr. 153/2017, ci o va putea completa, prin stabilirea unor criterii suplimentare față de cele stabilite prin lege pentru acordarea compensației. Ordonatorul principal de credite a delegat această competență ordonatorilor secundari de credite, cuantumurile sporurilor, la nivelul structurilor Ministerului Afacerilor Interne, fiind aprobate prin note-raport clasificate ca secrete. Ca atare, beneficiarii acestora nu au posibilitatea să cunoască modalitatea de calcul al sporului pentru pericol deosebit, deși normele care reglementează această modalitate trebuie să fie caracterizate de stabilitate și previzibilitate. Prin urmare, dispozițiile criticate nu îi permit beneficiarului sporurilor să își adapteze conduita în mod corespunzător și nici să își reprezinte corect alcătuirea drepturilor sale salariale, încălcându-se, astfel, art. 1 alin. (4) și (5), art. 31 și art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție. Este invocată, în susținere, și jurisprudența Curții Constituționale prin care au fost conturate trăsăturile de claritate a normelor legale.

11. Toate reglementările legale care au statuat, începând cu Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, cu privire la sporurile reglementate de textele normative criticate în prezenta cauză sunt neconstituționale. De altfel, prin Decizia nr. 318 din 21 mai 2019, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 14 alin. (4) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice sunt neconstituționale. În final, autorii prezentei excepții solicită Curții Constituționale să înlăture „dispozițiile neconstituționale din întreaga reglementare succesivă a acestei componente salariale, cu influență asupra salarizării polițiștilor”.

12. Cu referire la art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 se arată, mai întâi, că sintagma „*structurile centrale ale instituțiilor din*” introduce o limitare a destinatarilor articolului care este imprecisă. De pildă, printr-un ordin de ministru clasificat, s-a dispus ca aceste prevederi să fie aplicate doar angajaților din structura centrală a Ministerului Afacerilor Interne, modificându-se, astfel, textul legal. Totodată, angajații din structura centrală a Ministerului Afacerilor Interne sunt privilegiați față de angajații din cadrul Inspectoratului General al Poliției sau al Inspectoratelor de Poliție Județene care desfășoară aceeași activitate și care, astfel, sunt discriminați. Cu alte cuvinte, pentru aceleași condiții de muncă, se stabilesc salarii diferențiate.

13. În continuare, se arată că prevederile art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt contrare standardelor de calitate a legii, pentru următoarele motive. Acest text legal stabilește o majorare salarială de 12,5% pentru o serie de instituții publice. Dar, potrivit art. 7 din Legea nr. 218/2002 și art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2001, Inspectoratul General al Poliției Române și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră reprezintă instituții publice și, ca atare, angajații acestora ar fi trebuit să beneficieze de majorarea salarială prevăzută de art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017. Din cauza neclarității acestui text, a fost posibilă excluderea din câmpul său de aplicare a angajaților celor două instituții publice anterior evocate. Cu toate acestea, apreciază autorii excepției, chiar și dacă ar fi beneficiat de majorarea salarială, tot ar fi existat o discriminare față de angajații din structurile din subordine/coordonare, din cauza lipsei unui criteriu obiectiv al diferențierii. În structurile polițienești, funcțiile în care se încadrează polițiștii sunt diferențiate în funcție de eșalon, iar prin acest text se introduce o dublă diferențiere.

14. Autorii critică sintagma „*de până la*” din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, arătând că nu reglementează diferențiat categoria polițiștilor care îndeplinesc condițiile prevăzute în alin. (1) al art. 21. Din cauza acestei omisiuni a legiuitorului, se creează premisele discriminării între funcționari publici aflați în situații identice pentru că ordonatorul principal de credite va putea stabili aceste diferențieri.

15. În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 se arată, în prealabil, că nașterea, executarea și încetarea raportului de serviciu al polițistului țin de statutul acestei profesii, care, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, trebuie să fie reglementat prin lege organică. În acest sens invocă art. 28 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 360/2002, anterior modificării aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2018, precum și faptul că, prin ordinul ministrului de interne, act normativ cu putere inferioară legii organice, ordonatorul de credite nu se va rezuma la aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003, ci o va putea completa, prin stabilirea unor criterii suplimentare față de cele stabilite prin lege pentru acordarea compensației.

16. **Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** nu și-a exprimat opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992.

17. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

18. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, așa cum a fost ridicată în fața instanțelor judecătorești, îl reprezintă dispozițiile art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, ale art. 14 alin. (1) și (5) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și ale art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 2 februarie 2003, care au următorul conținut:

— art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 reglementează modul de aplicare în timp, respectiv în perioada 1 iulie 2017-31 decembrie 2018, a acesteia;

— art. 14 alin. (1) și (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017: „(1) Pentru munca cu grad ridicat de risc sau, după caz, în condiții de pericol deosebit, desfășurată în exercitarea atribuțiilor funcționale, stabilite potrivit domeniilor de responsabilitate ale unității, personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil care execută, conduc, coordonează sau contribuie la realizarea misiunilor de operații speciale, misiunilor și/sau activităților deosebite ori de specialitate, misiunilor operative de protecție a demnitarilor, a acțiunilor de gardare, protecție și control antiterorist, supraveghere operativă, a procedurilor speciale și activităților de pază, supraveghere, escortare, reeducare, integrare și asistență medicală și psihologică pentru persoanele arestate preventiv sau condamnate cu pedepse privative de libertate ori care au solicitat sau au dobândit o formă de protecție în

România, culegere, prelucrare, centralizare, verificare și valorificare a informațiilor sau datelor/situațiilor/documentelor/ actelor, investigații, acțiuni și intervenție, efectuarea actelor de cercetare penală specială, beneficiază de o compensație de risc/pericol deosebit de până la 30% calculată la solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază. (...)

(5) Unitățile, categoriile de personal, condițiile, criteriile și mărimea compensației se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite.”;

— art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017: *„Personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil care sunt încadrați în structurile centrale ale instituțiilor din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională sau în structuri militare ale NATO sau UE dislocate pe teritoriul României beneficiază de majorarea soldei de funcție/salariului de funcție/salariului de bază cu 12,5%.”;*

— art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003: *„(1) Polițiștii care execută, conduc, coordonează sau contribuie la realizarea misiunilor operative de protecție a demnitarilor, a acțiunilor de gardare, protecție și control antiterorist, supraveghere operativă, a procedurilor speciale și activităților de pază, supraveghere, escortare, reeducare, integrare și asistență medicală pentru persoanele arestate preventiv sau condamnate cu pedepse privative de libertate ori care au solicitat sau au dobândit o formă de protecție în România, culegere, prelucrare, verificare și valorificare a informațiilor, investigări, acțiuni și intervenție cu un grad ridicat de risc ori în condiții de pericol deosebit beneficiază de un spor de până la 30% din salariul de bază. (...)*

(2) Unitățile, categoriile de personal și cuantumul sporului se stabilesc prin ordin al ministrului de interne.”

22. În ceea ce privește dinamica legislativă a textelor de lege criticate, se observă că prevederile art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 au fost abrogate la 1 ianuarie 2010 prin art. 48 alin. (1) pct. 9 din capitolul VI din Partea a III-a a Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009. În ceea ce privește dispozițiile art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea reține că acestea au fost constatate ca fiind neconstituționale prin Decizia nr. 294 din 17 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 616 din 23 iunie 2022, iar ulterior au fost modificate prin art. LVII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1186 din 9 decembrie 2022. Însă, având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea Constituțională va soluționa și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor în redactarea criticată, dacă acestea continuă să producă efecte juridice, chiar și după abrogarea lor, în cauzele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate.

23. În sfârșit, se observă că, deși, în Dosarul Curții nr. 3.575D/2024, instanța judecătorească a sesizat Curtea cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017, în realitate sunt criticate exclusiv alineatele (2) și (3) ale acestui articol. Ca atare, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2022, precum și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

24. Autorii excepției de neconstituționalitate apreciază că prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) privind separația puterilor în stat și obligativitatea respectării legilor, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 31 privind dreptul la informare și ale art. 73 alin. (3) lit. j) referitor la obligativitatea de a se reglementa prin lege organică statutul funcționarilor publici, precum și celor ale art. 23 alin. (2) din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

25. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat, în mai multe rânduri, cu privire la constituționalitatea prevederilor criticate în prezenta cauză, de exemplu prin Decizia nr. 543 din 29 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 16 iunie 2025.

26. Prin decizia anterior menționată, Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, precum și ale art. 14 alin. (5) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

27. Pentru a pronunța această soluție, examinând sfera de aplicare, natura juridică și dinamica legislativă ale dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, Curtea a reținut că acestea reglementau sporul de până la 30% din salariul de bază al unor polițiști, în funcție de tipul de activitate desfășurată, și că, prin diferite acte normative succesive adoptate în materia salarizării, acest spor s-a menținut până în prezent, prin art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, sub denumirea de compensație de risc/pericol deosebit. Cât privește art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, Curtea a reținut că acest text cuprinde norme de implementare pentru punerea efectivă în aplicare a alin. (1) al art. 21 și că acesta își găsește în prezent corespondentul în art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

28. În acest context, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, întrucât a fost greșit sesizată de instanțele judecătorești, având în vedere că obiectul tuturor acțiunilor în care au fost ridicate excepțiile de neconstituționalitate vizau acordarea sporului începând cu momente ulterioare intervalului în care aceste prevederi erau aplicabile. Practic, dispozițiile art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 nu aveau legătură cu cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești în care excepția a fost ridicată. De asemenea, aspectul că unele soluții legislative au fost preluate succesiv în legislația ulterioară nu determină aplicarea actului normativ primar și nici calificarea acestuia ca fiind în vigoare, fapt relevat prin prisma jurisprudenței Curții Constituționale. Curtea a reținut că, în fapt, este vorba despre o serie de acte normative succesive prin care legiuitorul și-a manifestat voința față de o anumită soluție legislativă. Însă numai actul normativ aplicabil litigiului și care continuă să producă efecte juridice în cauză poate fi supus controlului de constituționalitate.

29. Curtea observă că situația obiectului acțiunii în cauzele în care prezenta excepție de neconstituționalitate a fost ridicată este aceeași, astfel că, pentru aceleași motive mai sus arătate, se impune a fi pronunțată aceeași soluție de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003.

30. Cât privește dispozițiile art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, prin Decizia nr. 543 din 29 octombrie 2024, precitată, paragraful 32, Curtea a reținut, din criticile formulate, că autorii excepției din respectiva cauză erau nemulțumiți de omisiunea legiuitorului de a-i include în enumerare și pe funcționarii cu statut special din Ministerul Afacerilor Interne.

Curtea a reamintit însă că legiuitorul este unica autoritate competentă să stabilească și să își asume politica salarială cu privire la personalul plătit din fonduri publice, prin aceasta înțelegându-se stabilirea atât a sistemului de salarizare, cât și a drepturilor salariale suplimentare, Curtea neavând rolul sau competența de a stabili ea însăși elementele acestei politici și nici de a aprecia oportunitatea unei măsuri de politică salarială. Prin urmare, Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 (paragraful 44), soluție care se impune a fi menținută, pentru aceeași rațiune, și în prezenta cauză.

31. Cu referire la criticile aduse art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea a observat, pe de o parte, că aceste dispoziții legale sunt clare și, pe de altă parte, că aduc în discuție simple modalități de interpretare și aplicare a lor. Or, interpretarea normelor supuse controlului de constituționalitate este realizată de instanțele judecătorești, conform art. 126 alin. (1) din Constituție, astfel că excepția de neconstituționalitate a fost respinsă, ca inadmisibilă. Având în vedere că în prezenta cauză sunt formulate critici similare cu cele soluționate de instanța de contencios constituțional prin Decizia nr. 543 din 29 octombrie 2024, se impune aceeași soluție de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

32. Cu privire la constituționalitatea art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, prin Decizia nr. 543 din 29 octombrie 2024, paragraful 34, Curtea a reiterat jurisprudența sa potrivit căreia sistemul de salarizare, indiferent de categoria profesională vizată, nu se regăsește printre domeniile strict și limitativ prevăzute, care, conform art. 73 alin. (3) din Constituție,

constituie obiectul de reglementare al legii organice. În plus, prin constatarea neconstituționalității art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 prin Decizia nr. 294 din 17 mai 2022, precitată, criticile aduse acestor soluții își pierd relevanța, rămânând, în esență, fără obiect. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 a fost respinsă ca neîntemeiată, soluție ce se impune, din considerente de identitate de rațiune, să fie menținută și în prezenta cauză.

33. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența Curții Constituționale mai sus invocate, atât soluțiile, cât și considerentele reținute prin Decizia nr. 543 din 29 octombrie 2024 sunt aplicabile și în prezenta cauză.

34. Referitor la dispozițiile art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, se reține că neconstituționalitatea acestora a fost constatată prin Decizia nr. 294 din 17 mai 2022, soluție în acord cu jurisprudența sa în materie [respectiv Decizia nr. 318 din 21 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 23 iulie 2019, prin care a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 14 alin. (4) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, care, în esență, aveau același conținut cu dispozițiile art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017]. Întrucât Curtea Constituțională a fost sesizată cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 ulterior publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei nr. 294 din 17 mai 2022, excepția de neconstituționalitate a acestor prevederi urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

35. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne în numele membrului de sindicat Florentin-Daniel Blejan în Dosarul nr. 1.424/116/2020* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2022, precum și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne în numele membrilor de sindicat Ramona Elena Manolescu, respectiv Florentin-Daniel Blejan în dosarele nr. 36.573/3/2019 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și nr. 1.424/116/2020* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 1 iulie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru **MARIAN ENACHE,**

în temeiul art. 426 alin. (4)

din Codul de procedură civilă coroborat

cu art. 14 din Legea nr. 47/1992

privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

semnează

ELENA-SIMINA TÂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva